

ἀναέρχομαι ἀμάρτ. ἀναέρκομαι Καλαβρ. (Μπόβ.)
ἔκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ ρ. ἔρχομαι.
ἵπτανέρχομαι, ἐπιστρέφω. Συνών. ἀναγυρίζω **A 1**,
γυρίζω.

ἀναζάλη ἡ, Κάμπ. ἀνάζαλη Κάμπ.
ἔκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ οὐσ. ζάλη.
Θερυβος συνήθως βημάτων: Ἐκούσαι τὴν ἀνάζαλη
κ' ἐννοῶσαν.

ἀνάζεμα τό, Δ.Κρήτ.
μεταγν. οὐσ. ἀνάζεμα = παφλασμός τοῦ ἀναβρά-
ζοντος ὕδατος.
μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τυροῦ κατασκευὴ τῆς μυζή-
θρας δι' ἀναζέσεως τοῦ ὀροῦ τοῦ γάλακτος, εἰς τὸν ὁποῖον
προστίθεται νέα ποσότης συνήθως γάλακτος αἰγός.

ἀναζένω Ἀντικύθ. Κρήτ. (Κίσ. Ρέθυμν. Σφακ. κ.ά.)
Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀναζέω.
1) Βράζω τὸν μετὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ τυροῦ ὑπολει-
φθέντα ὀρόν τοῦ γάλακτος ἐγγέων νέαν ποσότητα συνή-
θως αἰγείου γάλακτος πρὸς κατασκευὴν τῆς μυζήθρας
Ἀντικύθ. Κρήτ. (Κίσ. Ρέθυμν. Σφακ. κ.ά.): Ὁ τυροκόμος
ἀναζέει τὸ γάλα Σφακ. Πάω ν' ἀναζέσω Ρέθυμν. || Ἄσμ.
Ἔς τό 'να βουνὸ ἀνροκομᾷ καὶ 'ς τ' ἄλλο ἀναζέει
καὶ 'ς τ' ἄλλο χύνει τὸ χουμᾷ νὰ μὴ δνιγοῦ δ' ἀρνιά δου
(χουμᾷς = ὁ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς μυζήθρας ὑπολειπό-
μενος ὀρός) Κρήτ. **2)** Θερμαίνω, περιθάλλω μικρὸν ἢ
ἀσθενὲς ζῶον διὰ νὰ τὸ σώσω ἐκ τοῦ θανάτου Κρήτ. (Κίσ.
κ.ά.): Μὴ τὸ ἀναζένης, μὰ δὲ θὰ ζήσῃ Κίσ. **3)** Ἀμτβ.
συνερχόμενος εἰς τὸν ἑαυτὸν μου ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ
Πελοπν. (Λακων.): Παροιμ. φρ.: Ἔς τοῖς τρεῖς ἀνάζεσ' ὁ
κουφός (ἐπὶ βαρυνήκου ἀργούντος νὰ ἀκούσῃ). Συνών.
παροιμ. φρ. 'ς τοῖς ἐννεὰ τό 'νοιωσε ὁ κουφός.

ἀνάζερβα ἐπίρρ. Ἄνδρ. Ἡπ. Πελοπν. (Αἴγ. Λακων.
Μάν. κ.ά.) Στερελλ. (Ἄμφ.) — Ἀδάμ Ἀπὸ τὸ χωρ. 4
— Λεξ. Αἰν. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. ἀνάζερβα
Ἡπ. (Ἰωάνν. Χουλιάρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνάζερβος.
A) Κυριολ. **1)** Διὰ τοῦ μετακαρπίου τῆς ἀριστερᾶς
χειρὸς Ἀδάμ Ἀπὸ τὸ χωρ. 4 — Λεξ. Δημητρ.: Μοῦ τρανάει
μὴν ἀνάζερβα μὲ τὸ χέρι της, μοῦ φάνηκε ὁ οὐρανὸς σφον-
τύλι Ἀδάμ ἐνθ' ἄν. Τὸν μπάτισσε ἀνάζερβα Λεξ. Δημητρ.
2) Μακρὰν πὺξ τοῦ κέντρου ἢ οὐχὶ εὐθέτως Ἡπ.
(Ἰωάνν. Χουλιάρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἄμφ.) κ.ά. — Λεξ.
Αἰν. Μ. Ἐγκυκλ. Πρω. Δημητρ.: Εἶναι ἀνάζερβα αὐτὸς ὁ τόπος
Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Μοῦ ὅρχειται ἀνάζερβα τὸ διάβα ἀπ' αὐτοῦ
Λεξ. Δημητρ. Αὐτὸ τοῦ μέρους μῶρχιτι ἀνάζερβα, σιαδῶ
εἶναι διξιά Αἰτωλ. Μᾶς ἔρχονται ἀνάζερβα τὰ μέρη αὐτεῖνα
αὐτόθ. Τό 'χ' λίγου ἀνάζερβα τοῦ σπῖτ' Χουλιάρ. Συνών.
ἄβoλa 1.

B) Μεταφ. **1)** Οὐχὶ καλῶς, ἀπροσφόρως Ἄνδρ.
Ἡπ. Πελοπν. (Αἴγ. Λακων. Μάν.) Στερελλ. (Ἄμφ.) — Λεξ.
Βλαστ.: Μῶρχεται ἀνάζερβα, δὲ μοῦ ὅρχειται βολικά Αἴγ.
Ἀνάζερβα κάνεις τὸ θέλημα Μάν. Μοῦ ὅρθε ἀνάζερβα ἡ
δουλειὰ Ἡπ. Συνών. ἀνάποδα, ξερβά, ἀντίθ. δεξιὰ.
Πβ. ἄδέξια. **2)** Οὐχὶ κατ' εὐχὴν, ἀντιξίως Λεξ. Βλαστ.
Δημητρ.: Οἱ δουλειές του πῆγαν ἀνάζερβα Λεξ. Δημητρ.
Συνών. ἄβoλa 2, ἄβoλeτa 2, ἀνάποδα, ζαβά, κακό-
τυχα, ἀντίθ. βολικά, δεξιὰ.

ἀναζερβίζω Πελοπν. (Λακων.)
Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀνάζερβα.

Σηκώνω τὸ ἀριστερὸ χέρι διὰ νὰ κτυπήσω ἀνάζερβα.
Πβ. ἀνάγω **A 1**.

ἀνάζερβος ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Θηλ. ἀνάζερβη Ἄνδρ.
κ.ά. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. ἀνάζερβη
Εὔβ. (Κονίστρ. κ.ά.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ ἐπιθ. ξερβός.
1) Θηλ., τὸ διὰ τοῦ ὀπισθέναρος τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς
καταφερόμενον πλῆγμα Ἄνδρ. κ.ά. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ.
Βλαστ. Δημητρ.: Τοῦ δωκε μὰ ἀνάζερβη Ἄνδρ. κ.ά.
Θὰ σοῦ ἔρθῃ κάμμιὰ ἀνάζερβη Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐφαγε
μὰ ἀνάζερβη Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἀνάποδη (ιδ. ἀνά-
ποδος), ξανάστροφη (ιδ. ξανάστροφος). **2)** Ὁ στε-
ρούμενος καλῆς συγκοινωνίας, δυσκολοδιάβατος, ἐπὶ τόπου
Στερελλ. — Λεξ. Πρω.: Τύπος ἀνάζερβος. || Ἄσμ.

Καὶ μὰ λαφῖνα ταπεινὴ δὲν πάει μαζί μὲ τ' ἄλλα,
ὄλο τ' ἀπόσκια περπατεῖ, τ' ἀνάζερβα γυρεύει
(ἐνν. μέρη) Στερελλ. Συνών. ἄβoλoς **A 1**, ἀπόζερβος.

ἀναζητητὸς ἐπίθ. Πελοπν.
Ἐκ τοῦ ρ. ἀναζητῶ.

Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ζητεῖ τις, περιζήτητος: Γνωμ.
Ὁ ἄνθρωπος βαρὺς σὰν τὸ μολύβι καὶ ἀναζητητὸς σὰν τὸ
μέλι (συνήθως ἐπὶ τῶν φιλοξενουμένων, οἱ ὅποιοι εἶναι
ἐπιθυμητοὶ μὲν ὀλίγον χρόνον παραμένοντες, ὀχληροὶ δὲ
τούναντίον).

ἀναζητῶ κοιν. ἀναζητάω πολλαχ. ἀναζ'τῶ βόρ.
ιδιῶμ. ἀναζητάου Εὔβ. (Στρόπον.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
ἀνεζητῶ Ἄνδρ. Εὔβ. (Κάρυστ. κ.ά.) Ζάκ. Ἡράκλ. Θήρ.
Θρέκ. Κάλυμν. Κάμπ. Κίμωλ. Α.Κρήτ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.) Ρόδ. Σῦρ. κ.ά. — Λεξ. Βλαστ. ἀνιζ'τῶ Θρέκ.(Αἰν.
κ.ά.) Λέσβ. Σάμ. κ.ά. ἀνιζ'δῶ Ἰμβρ. 'ναζητῶ Ἀπουλ.
'νασητέω Ἀπουλ. 'νεζητῶ Ἀστυπ. Κάλυμν. Κῶς Λέρ.
Σύμ. 'νετιζητῶ Ἀστυπ.

Τὸ ἀρχ. ἀναζητῶ = ἐξετάζω, ἐρευνῶ. Τὸ ε τοῦ ἀνε-
ζητῶ, ὅπερ καὶ ἐν Ἐρωτοκρ. A 998 (ἐκδ. ΣΞανθοῦδ.),
κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀορ. ἀνεζητήσα. Πβ. καὶ ἐγαπῶ
παρὰ τὸ ἀγαπῶ κττ. Τὸ α τοῦ 'ναζητῶ ἐξέπεσεν ἐν
συνεκφορᾷ κατόπιν τοῦ νὰ ἢ θά.

1) Ζητῶ τι συνήθως μετὰ τινος ἐπιμονῆς ἢ πόθου εἴτε
ζητῶ τι ἐλλείπον κοιν. καὶ Ἀπουλ.: Τὸ παιδί ἀναζητάει τὴ
μάννα Πελοπν. (Μάν.) Τὸ σκυλλὶ ἀναζητάει τὸ νοικοκύρι του
αὐτόθ. Ἀνεζητήξα ἓνα σταφύλι Θήρ. Χτὲ τοῦ 'χασα κι μό
σήμιρα τ' ἀνιζήτ'σα Ἰμβρ. Ἀναζητ'σι τοῦ κλειδὶ ποῦ τοῦ εἶχε
χαμημένου Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μὲ λίγη ὥρα τ' ἀναζητήσανε
ἡ πεθερὰ καὶ ἡ ἄλλη συννυφάδα [τὰ ψωμιά] ποῦ λείπανε
(ἐκ παραδ.) Κόρινθ. Ἀνεζητᾶσαι, γειτόνισσα, μόν' ὀγλήγορα
νὰ γιαιγίρης Κρήτ. || Παροιμ.

Ἐγλυκάθηκ' ἡ γραιὰ 'ς τὰ σῦκα | κι ὅλη μέρα τ' ἀναζητά
(ἐπὶ τοῦ ζητοῦντός τι, ὅπερ ἐσυνήθισε νὰ λαμβάνῃ, ἢ ἐπὶ
τοῦ ἀδιακρίτου τυχόντος χάριτος καὶ φορτικῶς ζητοῦντος
πάλιν αὐτὴν ὡς ὀφειλομένην. Ἡ παροιμ. πολλαχ. ἐν παραλ-
λαγαῖς) πολλαχ.

Ἡ γραιὰ τὸ βαρυχείμωνο καρπούζι ἀναζητά
(ἐπὶ τοῦ ἀκαίρως ζητοῦντός τι) Αἴγιν. || Ἄσμ.

Νύφη μου, 'ς τὴ χωρίστρα σου τρέχει νερὸ δροσᾶτο,
'Οποῖος τὸ πιεῖ δροσίζεται καὶ πάλ' ἀναζητᾷ το
Θήρ.

Δῶσε μου τὸ χεράκι σου ν' ἀποχαιρετιστοῦμε
καὶ τὸ στρατὸ πάει ὁδὸς καὶ θὰ μ' ἀνεζητοῦνε
Κρήτ. — Ποίημ.

Φτωχὸ πουλλὶ μὲ ξάφνισε τῆς μάχης ἡ φοβέρα
καὶ τὴ φωλέα μου ἀναζητῶ καὶ θέλω τὸν πατέρα

